

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopísi sze v Püconce májo posílai.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Luthera recsi.

Bo'za nezbroyena vísoszt, szkrovnoszt i
zmo'znoszt.

(V-ev. drüstvi goriprecstêla goszpá Kardosica.)

Pri Aquila M. Gáspári saalfeldszkom dühovniki je bio eden gôst pesznik, kí sze je doszta dispotálivao od Bo'zi szkrovni dêl, na stero je Luther Márton k-imenüvanomi dühovniki naszledüvajôcse písma píszao: „Vasega gosztá pesznika dispota i zandéranye od Bo'zi szkrovni dêl je uprav Bogá vgresêcse szküsávanye, stero je 'ze dosztim sinyek zvinolo i stero je 'ze ednôk i mené nateliko szmelo i naprêvzelô, ka malo falô, ka bí vmrô Mí nevolni csrvícsje szí teremó glavé, geto od bo'zega obecsanya, od nyegovi zapôved i dêl, z-recsjôv, od nyegovi vísisi szkrovnoszt, szvetloszti niti ednoga témnoga tráka nemremo zapopádnoti, ár on v-nepriblízanoi szveklosztsi prebíva. I mí ga dônok scsêmo priblízati! Dobro známo, ka szo nyegove szôdbe nezbroyene i nenaszledjene potí nyegove (Rim. 11. 33) i dônok scsêmo nyegove szôdbe i potí zbrodjávati. I tô csinímo prvle, kak bi sze Bo'zi szôdb i potíó ábecé návcsíli; kak krtôvje na szlêpi glédamo vu Bo'ze vísosztí szkrovno szvetloszt. Szunce scsêmo vnôri kêp pred zorjanszkov zvêzdov viditi. Nê je tô blôdnoszt? Prvle naj gori zide zorjenica, kak Szv. Peter právi (II. Pet.

1, 19.) vu nasi szrdcaj, li teda bomo vidili nyé vu nyegovoj szvetlosztsi.“

Nameszti je, da glászimo Bo'zo nezbroyeno i nezapopádnyeno volo, ali tô je jáko nevarno i zglavôv jo známo plácsati, csi jo szílov prerazmiti scsêmo. Jasz sze goszpodna Krisztusa one rêcsi drízim, stero je on Petri pravo, gda sze je on v Bogá dela dêvao i ober tisztoza dispotálivao (Jan. 21, 22.) „Ka je tebi záto, ti naszledúj mené.“ I kak je Filipi odgôvoro, da ga je té etak pítao: (Jan. 14, 8.) „Goszpodne, pokázi nam ocsó i zadoszta nam je“, Jezus nyemi ercsé: „teliko vrêmena szem z-vamí i nej szí me szpoznao? Filip, kí mené vídi, vídi Ocsó; i kakda tí právis, pokázi mi Ocsó? Ár bi Filip tüdi rad vido ocsó vísoszt i nyegovo tüváristvo. Záto právi te môder král Salamon: „Stero je tebi jáko vizziko dugoványe, ne teri szí nad nyim gláve.“

I dénmo példo denem, csi bi uprav vsze Bo'ze szkrovnosztí znali, kelko vecs bi nam hasznile od bo'zi zapôved i obecsanya?

„Záto sto scsé meti szdrcá mirovnoszt, naj sze hába od etaksi míszel, dobro znajôcsi, ka szo one nezapopádnyene.“

Predevszém pa fliszajmo naso vero vu bo'zi obecsanyaj i zapôvédaj. Stero je zvôna tej, je od Gyehe. Satan je tüdi záto sztirani i vövrzeni z-nebész, ár je z Bôgom steo glíh bidti i vsze je steo znati, ka Bôg zná, ka bi sze ga pa do-

szťajalo znati, za tiszto sze je pa nej brigao.“

„Rávno tak Ádama je szkváro Satan po kacsí, gda ga je zapelala i odvřnôla od Bôže modrôszti i vôle.“

I rávno zátó je eto právo i nájevксе szküsávanye od vragá. Nedajmo zátó meszta onim po Satana hűdom dűhi po-bűdjenim grêhsnim mĩszlom, z-sterimi tak nikam neprĩdemô i vszáki, ki sze nyim podá, preide.“

Zvězde.

Kak dosztakrát glédam to zvězd puno nébo, Od stere szkrovnoszti szem sze vcsio teliko, Mòdri znancov knĩge szo mi tolmacsile: Ka má bidti edna, drűga zvězda nébe?

Stero mi mĩszlimo, ka je prê nê néba — Totá je ta vera, bila je tak szvéta! Zvězda je tűdi nê táksa, kak sze vidi, Nê je nyéna szvekloszt, z-sterov ona szvéti.

Doszta szo me vcsili, nemam 'znyega haszka. Od steroga je nê modrêa moja gláva, Zaman szo me vcsili, zaman me mantrali, — Nescejšôcs dônk prôti mam zroke mrmrati.

Podlĩsztek.

Vsze je dobro, csi je konec dober.

Právi i hamisen d'zűnd'z.

Alfa i Omega.

(Poszlovencso Fliszár János.)

— Sòle te »nájpřednyěsi« — mĩszlijo szí vu szebi Velke vėszi poszlanci. Tak more bidti; vê szmo mi tűdi vu krajĩni ti nájpřednyěsi.

Lázár je ponízno sztano z-meszta na szlugo zezávanye. Gábora je komaj zbűdo z-szna. Cêlo nòcs je lumpao i pri lekcijaj szí je meo begô nakeliko, teliko vónaszpati.

— „Zbűdi sze z velkoga szna, zbűdi, Árpáda odvêtek!“ — septá nyemi vu vűha Josko pajdás.

— „Sámson, nad tehom szo filiszteusje!“ — nyemi kricsí Pista v-to drűgo vűhò. Po tébe

Ah da bi ví znali, ka je nébe zvězda? Od vász steri je bio, hodo tam odzgora? I koga dűsa je od nász táodisla, Jeli je 'znyih odnut stera nazá prisla?

Oh ví velki mòdri, velko znánye máte, Ali od szkrovnoszti nébe malo znáte, Zaman isce vu nyê, blòdi vasa pamet, Tò je li velkoga Bôga vecsna szkrovnoszt.

Glédam rad nadale na zvězd puno nébo, Dűse moje zdűháv posilam gor vrêlo. Nyê szkrovnoszti mòdri nemro prebroditi, Vera je tá zvězda, stera má szvétiti.

CSENGEY GUSZTÁV. (F. J.)

Ka je szmrt?

Piszao: Dr. POPP FILIP evg. sinyor v Zagrebi.

Ka je szmrt? Tò pítanye szí je 'ze doszta cslovecsi szrdc goridjalò. Pa celò za cajta te grozne szvéta bojne, gda je szmrt oblászt mēla nad milio i milio lűdi vu bojűvanyi na szűhom, pod vodòv i vu zraki. Ka je szmrt? Szmrt je szkriynoszt vsze szkriynoszti. Niscse nemre od nyê datí raztolmacsenya, stero bi vszákoga zadovolilo. Ona sze je na telko oblekla v-kmicsnoszt, ka jo z-nasim málím cslovecsim znányom nikak nemremo vòzbroditi. Ka je ona taksa, nájbòle

szo prisli z-Velike vėszi vu kēpi Máli pókosov. „K-Gyűrgyavomi z-szkòli prido po tébe Gor ti denejo tulipánszko ladico, 'zveglò, lubo i dudo“ nyemi kricsí te drűgi.

— Kama? v-„Pipo gyűjtò“, ali pa v-„Bògómér“? pita z-szna zdranfani Gábor, zagvűsno je mĩszlo, ka ga v-krcsmò zovêjo pajdáske.

— Nê tak! V-tanácsnico te dájò zvati goszpon direktor. Na pòti nyima je szluga povedao, zaká nyidva dá zvati direktor. Lázara blēdi obráz je escse bole blēdi pòsztao, szre-me'zljivo, szkoron drgetajòcs odpré gori híze dveri i notri sztòpi, tak da bi nebi vűpao gori glédati. Pòleg nyega te veliki Goliát. Gábor z-gizdávím osztrim poglédom poglejűje te vesznicske presbìtere.

Presbyterje szo sze lėknoli, kak szo sze na nyidva zglednoli: na máloga blēdoga Lázara, i na erdėcsi lic daliásnoga Gábora.

Gda szo sze Velke vėszi poszlanci 'ze Gábora naglédali i opòjili odnyega vrloga zrásza, szo sze milűvajòcs zglednoli na máloga poníznoга drzánya Lázara z-spotárnimi ocsámí

szvedocsi tő, ka vszáki od nyé zōszedno mislěnye mǎ. Ti edni právjio, ka je ona konec, drŭgi szvedocsijo, ka je ona zacsétek vszega 'zítka. Nikáki mislĭjo, ka je ona szreca, nikáki pa dr'zĭjo, ka je ona te nájvéksi bícs. Vnōgi jo dr'zĭjo za strof za volo grēha, i hŭdōbe, vnōgi pa verjejo, ka je ona nájvékse lōnanye, ár odszlobodí od 'zítka.

Odkec je tō rázno mislenye i stŭkanye od szmrti, na tō gledōcs je dao te nájvéksi ruzszoszi písátel, Tolstoi, szledécsi odgovor: »Sto nerazmi dobro 'zítka, tiszti niti nerazmi dobro szmrti. 'Zítek moremo kak szén glédati, szmrt pa kak prebŭdjenye z-szna.« Sto na szmrt gléda, kak na prebŭdjenye, ali nacsí govorécs, kak na domōidēnye k-vecsnoj vretini vszega, tiszti szplōh zarazmi lēpe recsi pesznika Uhlanda, steri je na ednoga deteta szmrt gledōcs etak popēvao: príslo szí, odíslo szí z-tŭhim szlědom, kak lehnécsi gōszt na zemli; odkud? kama? Szamo tō známo: Z-Bo'zi rōk v-Bo'ze roké.*) No, lŭblěni cstitelje, na zemli sze vsze premenyáva, ali szmrt, ona je mirna, nepreminyáva sze, vszĭgdár je ednáka. Preminōcse, vezdásnye i bodōcse je pred nyōv i vu nyē ednáko i glĭhno. Komikoli sze ona zglászi, tō edno prikáze:

*) „Du kamst, du gingst mit leiser Spur,
Ein flŭcht'ger Gast im Erdenland;
Woher? Wohin? Wir wissen nur:
Aus Gotteshand in Gottes Hand.

»Szmrt.« Csi bár pred nyénim zděnenyom vsze sztrepecse, ona dōnok nemrtelna osztáne. Nĭgdár sze nē rodĭla, nĭgdár ne merjé, na veke 'živé, pa je dōnok mrtva szmrt. Ona zrŭsi i zozĭda; ona je szamoszilnik i oszloboditel; eden sze je sztrási, drŭgi jo lŭbi. Ona sze szkázē v-vszákefele formi i lici, pa dōnok od zacsétka szvĕta je ona jedĭna, stera sze nĭgdár nepremené »ta szmrt.« Od zacsétka szvĕta je vsze sztvorjeno nyej prekdáno. Od tisztiga mao, ka szo nasi indasnyi roditelje pri mrtvom tĕli bujtoga Abela sztáli, je szmrt nĭgdár nē pocsívala, ali manyáрила. Od tisztiga mao je ona vedno koszĭla. Ali nē szamo tō. Szmrt szvojo zmo'znoszt ne tála szamo na csloveka, nego gdestécs v-natŭri je nazōcsi. Vōrazpreszté szvoj szmrtnei slár na cĕlo natŭro; pod nyénim ledénim píhanyem vsze tá povĕhne, vsze sze poszŭhsi, vsze pokrepené, ka je z-szvojov lepotov cslovece szrdcé oběszelilo i obradŭvalo.

(Nadaljávanye prĭde.)

Vísni mír.

(Poslovensco † Luthár Pavel vucsitel.)

Gde náide ta dŭsa szvoj pokoj, szvoj dom?
Sto, sto jo zakrĭva prōti vihérom?
Ah, jeli szvĕt meszta za nyō nezmore,
Gde nyé te'zki grĕh nemantrá, nekole?
Nē nē, nē, nē, tŭ ga nega,
Dom dŭse je v-nébi, tam naides nyega.

migali Pókoscsarom:

— Tō szo vase záji, pod reseto preszĕjane—kakse szte proszĭli. Té de vas ví szĭromaski Lázárje. Ali v-drŭgom megnenyi szo sze nyim pá 'ze ocsi na lēpoga zrásza Gábora tĕli paszle. Nyihove gĭzdáve ocsi szo kázale znotrēsnye mislěnye: *Tō je sōle korōna!* . . . té de nas! Vĭcispán je k-tomi kis Miska! To ga je 'ze szam Bōg za Velkovész sztvōro!

Szĭromácke Pókoscsarje szo pobĭto sztáli i eden globoki zdŭháv je csŭti z-nĭsternoga prsz, liki z-onoga v-kanyenoga csloveka, kí je na szenyi fal konya kŭpo, ár je tak stĭmao, ka je szamo na edno okō szlĕpi i li domá vzeme v-pamet, ka je nē szamo na obē okē szlĕpi, nego zvōn toga pun kíha i plantavi.

— Tō je právi »Lázár«, práve »záji«, steroga szo vszi zvrĭgli i tŭ niháli nam, Szmilŭj sze nad nami oh Bo'ze; oszlobodi nász nikak od nyega.

— No postŭvani prijátelje — pregovōrí direktor — tŭ szta etĭva mladénca. Eto szo goszp. Máli Lázár. Eto szo pa, moj szin Lázár,

z-Velkevész presbiterje. Eto je nyŭv pozváni lĭszt. Pōleg zaszlŭzenosztĭ vrĕden nájem csáka na nyĭh. Postena plácsa. Bár csŭjmo! Ob prvĭm: sĕsztdeszét plŭgov prvoga klasza zemlé szlobodno v'zĭvanye, ali meszto toga 720 rajnski pĕnez" nē v-sájni, nego v-szrebrĭ.

Velki vĕscsarje szo z-vōobrnyenimi ocsmĭ glédali na direktora. Jeli je nōre gobe gyo, ali sze pa sáli 'znyĭmi? Tō nemremo brezi rĕcsi niháti.

— Proszĭmo jĭ ponĭzno — zácsajo pravĭti nemirovno: — oni szo sze zblōdĭli, postŭvani direktor!

— Nē szem dobro csteo? Sĕsztdeszét plŭgov jeszte eti szpĭszano z-recsámi i z-racsŭnom.

— Proszĭmo, nē na zemlō gledōcs — no csi tam tŭdi jeszte falĭnga, ár morebĭdtĭ, ka je 60 plŭgov jeszte, ali nē je prvoga klásza, i jáko v-bo'znom mesztĭ — komaj sze dobĭ za plŭg 5—6 rajnski árende, i bogme neraszté na nyē szkoron drŭgo, kak sztoklasz. Nego na oszobo gledōcs szo sze zmōtili, lepō jĭ proszĭmo.

Oszta vi szvêti ete kako tühino,
 Naj viditi más düse domovino.
 Jeru'zâlem szvéti, tam gor' vu nébi.
 Jeli je tó dom te düse tak lêpi?
 Ja, ja, ja, ja, szamo eto
 Je nyé dom i nyé pocsiválno meszto.

Kak bláj'zen je pokoj pri Bo'zem szini!
 Tam niscse nepozna szmr'ti, bolezni.
 Rümênje ti hárfeo i nyi mili glász
 Pozdrávla to düso z peszmov ober nász:
 Mir, mir, mir, mir, Nebeszki mir
 Vu kr'li Jezusa, boj mi pôleg vszir (vszigdár)!

Verevrêli Szlávescsarje.

Szrdce pozdigávajôcsem cêrkevnom gyûlési szem meo szrecso júliusa 27-toga nazôcsi bidti. Gornya Szlávecska evang. gmajna, stera vu Prêkmurja szevernom kráji, pri stajarszkoj mejê, od drûge vere vernikov okôli obvzêti i med nyimi raztorjeni vernikov sztojî, je za volo znôvaodébéranya dûhovnika, brezi steroga liki osztávlene ovcé, stere nemajo pasztéra, 'ze tri lêta szírotûje, i za volo zídanya cêrkvi gyûlés dr'zála. Goszp. sinyôr Kovács Stevan szo 'ze 26-ga, v-Szoboto naprê tá odísli i vecs fêle cêrkevní dugovány szo vréd vzêli; preglednoî szo racsúne, materne knige i k-coj pripravili dela. I-ütrásnyemi gyûlési.

Goszp. Benkó József sinyôrszki inspektor szo sze v-nedelo gojdnó pelali gori. 'Znyihove dobrovolnoszti szem meo jasz tüdi szrecso automobila vo'znye nászladnoszt v'zivatî, ednôk goszpodsztvo spilati i vu tó lêpo krajíno sze pelati, k-steroj priszpodobne nega jáko v-Prêkmurji. Za moje mláde dni szem dosztakrát hodo v-Gornoy Lendavi, na Szlávecsî, gde je moj solszki tûváris Hári Lipôt bio, kak prvi vncitel, vise treszeti lét. Tam je zacso i dokoncsao szvoje pozványe i ka je nyé popolno szpuno — sze vídi 'znyega vucenikov verevrêloszti, rázumnoga, delavnoga 'zvivênja i kulturnoga naprêidênja, ki ga escse dén-dénésnyi zahválno szpomínajo i nyegovo veliko vrédnoszt bole i bole zácsajo prerazmiti i ceniti. „Nê szamo vu sôli szo nász na vsze dobro vcsili, nego i vu polodelsztva, rojársztva, drevja gájenyi i 'zivíne krmienyi szo nam lêpo péido kázali, — eto vnôgo szadoveno drevje, stero sze pod lêpe, prebráne fajte szádom vugible, jédino nyim mámo hváliti, ár szo oni vu sôli vrêli vucsitel, na pôli razmeti kmet, vu cepicsnyeki obhoden ogradcсар i domá pri hízi szkrben vért bili i z delavnevsztjôv szebi tüdi málo vérsztvo, lêpo 'zvivíno szpravili,“ — vadlûje vszáki sztancсар brezi rázlocska vere, z-sterim szem gúcsao. Jasz, kak nyegov znotrêsnýi priátel, szem tak dobro poznao nyegovovo vrédnoszt i vecskrát szem sze razveszeljávao na solszkom egzámjeni nad lépim, razmetim odgovárjanyem vucsenikov nyegovi, steri szo

— Oh na oszobo gledôcs szem sze nê zmôto. Tó szo goszp. Máli Lázár mladénec z-düsom i z-têlom.

— Ponízno ji proszimo, tak szo pravli, ka je sôle korôna.

— Tak je! Bár sze nesika vu ocsi hváliti; ali ete mladénec, Máli Lázár goszpodin, szo nase sôle korôna.

Málomi Lázari je 'zerjâvi grátao obráz. Goro nyemi je, pekao ga je. Velki vescsarje szo pa popárjeno sztáli, nê szo vervali niti szvojim vûham, ni ocsam.

— Nemogôcse! mi szmo tak stimali, ka eti ete vrli, na goszpôda Gábora kázajôcsi — szo nam zravnanî?

— Té goszpodin do Máli pákovcsarov, — csi sze nyim tak vídi?

Oh kak teski kamen je szpadno doj z-Pákovcsarov szrdc! Z-ponízanya, z-záv'rzenoszti szo na ednôk gori pozdignyeni na díke nájvisiso sztubo.

— Kak bi sze nam nebi vidlo, proszimo ji ponízno! Vêm szmo mi szamo tó proszili, ka

vô, ali doj szpádne. I csi bi szî kak stê prebêrali, csi bi szvêcsov iszkali, bi bole na nyé valón skolnika nebi mogli náidti, kak szo té goszpodin. Lepô zahválimo na nyihovoj dobrôti. Eti je nas szirmaski pozváníliszt. Ali da szmo tak necsákano gráció szrecsnî bili dobîti, mi tüdi z-gráciov bodemo prôti goszp. vucsiteli — bomo 'ze tüdi z-gláve glédali. Náimre jasz i eto goszp. ritar, obecsamo, escse i v-pozváníliszt notri szpísemo, kaj zvôn ti popiszani escse z-veskoga dámo 3 plûge trávnika, 5 plûgov orátnice, 3 klaftre drv i 50 rajnski pêne, tiszto stero szo prvle goszp. notáros meli, i stero je vármegyôv onász vkrá steo vzêti, ali mi szmo szî gori obdr'zali, tak, ka csi sze nam na nyé valón skolnik náide — tiszto mi dámo. Eti je nasa rôka, naj nasz neodvr'zejo goszp. vucsitel! I popadnoli szo Gábora Sámisonove roké, liki koga voda scsê odneszti, ki lovî, ka nyemi do rôk príde.

— Vê szî 'ze zmíszlim — odgovorî Gábor z-prestimanim glászom.

... Oh kakse grlo má! Csi sze on

zdá sztebri gmaïne i prísesztne generácie (pokolénya) szkrbni ocsevje i matere ino verevréli evangelicsanje. Kak szem je zdá glédao vu mo'ztva i zensztva sztáni bodôcse, vu tēli dobro vöosznovlene mo'zke, erdecsega, zdravoga obráza zenszke, szo sze mi pred dühovnimi ocsmí ponôvili oni pred 25—30-timi létami tak dobro racsúnajôcsi, vu vcsenyē tak lēpo naprēidēnye kázajôcsi pojbičsje, lepô szpēvajôcse szremežlive deklīne, stere szo tak lepô na pamet znale biblīnszke histōrie, szvētoga písma versuse, katekizmus i drūga vcsenyá, tak da je nyih odgovárjanye z-roditelov i posz-lühsávcov ôcsi radoszti szkuzē zbūdilo. Tē popēvajo zdá lüdi z-taksov pobožnosztjov i dühovnov navdüsevnosztjov pri szlūžbi bo'zoi; tē szo oni vrēli cšitelje nasi evangelicsanszki csaszopiszov, ár vu tō málo gmažno blūzi k-sztō familiom hodi „Düsevní Liszt“ i vise 200 »Evangelicsanszki kalendariov« je med nyimi odáno. Kelko szo naprē od nisterni drūgi velki gmažn vu tom táli! — Eti moremo zamerkatī, ka szo Zgornyi Szlāvescsarje dneszdén tüdi pri vucsitelaj jáko szrecsni, vezdásnyi nyúv vucsitel z-szvojev tüvārisicov, stera je tüdi vucsitelkinya, szta z-isztinom vrēliva delavca v goricaj Goszpodnovi, steriva nāsz opominata na prvēse i nepozāblene nase vrēle vucsitele.

Malo po deszétoj vōri szva sze pripelala med ronécsim de'zd'zom po blati z-bisztro frnécsim automobilom, steroga potácsje szo csemerno rezali

zúto kelnécse ilojsno blato tak, da je z-kolotecs-nic csopászajôcs letēla odnyi vkraj mōtna z-luborcsna voda, do Edia ostarīje (Grahove), kak szo nam jo imenüvali. Od tisztec szva do sōle, da je z-automobilom nemogôcse bilô, peski sla, stera je komaj na tri-stiri dobre lücsáje od tisztec. Prvo peszem szo popēvali vu sōli pri szlūžbi bo'zoi vküpszprávlēni gmažnarje i midva notri pridôcsa szva znyimi vréd popēvala. Preci szo nama meszto i knige ponūdili. Prôszto meszto je tō proti cērkvi, ali pobožnoszt je more bidti véksa, liki v-précimbnoj cērkvi i Bôg je tam rávno tak nazôcsi i domá i znābidti ráj, kak z-mramora zozidanoj — z-zlātóm i szrebróm okincsanoj bazilīki . . . Miszlo szem szī na pregányane prve krsztsane i na nase veremocsne sztarise i ocsáke, ki szo sze v-szkrivni brlogaj i logáj szpravili vküper i dicsili ocsó nebeszskoga; miszlo szem szī na apostole i proroke, ki szo vu píszt-sávi pod szívov nébov naszvesztsávali vernim rêcs Bo'zo . . . Miszlo szem szī i v-glāvi premetávao, kak je bilô mogôcse toga pokolénya ocsákom obarvati vero szvejo tü, med drūge vere lüdmī vu pregányanya vrēmeni? Velka je mogla bidti nyih vere lübéznoszt, stere sze dr'zijo i zdá nyih vrédni szinôvje ino cseri.

Goszpon sinyôr, kak szmo tō 'ze odnyih pri vszáksoj prilīki cšüti navajeni, szo tákso szrdce gibajôcso predgo dr'zali, kaksa je med etimi prôsztimi sztenámi escse vëndar nē cšüta, stera

zglászi v-pókoskoj máloj cērkvi: mrtvi sze obüdijo z-grobôv szvojī! —

— Goszp. ritar kuma — posepne govornik — lehko nede dobro, da tak právi „ka szī 'ze zmíszli“ — ka pa cšī bi nyemi escse z-szpôdnye táble 5 plūgov k-coj dáli? Escse sze zná zgoditi, ka nam vneszéjo od nōsza nasega toga vrloga mladénca! Vidite kak sōsnyajo i mívijo Velki vescsarje. Napravmo vō na glīh na 10 plūgov orátje zemlé i 10 plūgov trávnika. Vseszti vármegyôvi nede táksega skolnika. Csi ga domô pripelamo, cēla vész nam nameszti nyá, ka szmo nyemi pobôgsali plácsó.

Szirmacsek Lázár vsze eta vidôcsi je znôva blēdi grátáo, kak liliom. Za Gábora kak sze terejo, za nyega nemárajó. Tak sze vidi, ka tē z-laktóm mērijo csloveka — i ka je on proti Gábori? Máli skvorjānec pôleg velkoga gūnca. Kak sze vidi, nyega escse lehka Pókoscsarje nescsejo.

Bogme nē. Okôli Gábora sze vrtijo, te eden ga za roké lovī, te drūgi za gomme, te trétji za plécsa. Csi bi li steo, ne bi mogao

vüdti, ni edne rêcsi szī nemre pogúcsati z-Velke vesznicsarmi.

Velki vesznicski szo szī pa rávno od toga tanácsivali, kakda sze rêsijo mre'ze po direktori nyim vrzene. Nyim bogme nē trbē toga máloga drôvnoga cslovecsca! jeli bi pa oni li táksega vrédni bilī? Szmehao bi sze znyih cēli szvēt, ka sze je na hiresnyo nyúvo konvencio szamo etaksi zavržek, etaksi drobīs najsaó. Niti szo nē glédali na máloga Lázárka. More bidti sze nyim escse na sinyek obēszi, liki eden klēscs. Vō szo zbrodili precī, kak sze ga rêsijo i kak prevzemejo Pókovcsarom nyúv cvēt. —

(Nadaljávanye pride.)

Podpérajte „Düsevní Liszt!“

je globoko obhodila poszlühsávcov szrdcá, tak da sze je 'znyí ócsi povódenszkúz pobüdila. Po podokonsanyi szlúžbe bóže sze je zacsno gyüls. Tam szo osztali szkoron vszi, móžki, ženszke, mladenci podežigani od one dühovne radoszti, ka sze priblížava vrëmen, da do pá dühovnika meli i cërkev tüdi. Z-velkov navdüsevnosztjöv szo vö narédili dühovnika plácsó, létno sésztjezero dinárov pënez, steri do sze pôleg valute od leta do leta ali pozdigávali, ali ponfzávali, létno 25 metrov szilja, pô psenice, pô žita, 5 metrov drv domô posztávleno i drügo drovnijo za rázlocsne cërkvene ôprávice, kak tó drügi dühovnici tüdi vživajo. (Nebi skódló tó példo drügim velkim gmajnam naszledüvati!?) Vse tó szo z-ednákim razmënyem zvôn ednoga, vszi brezi vszega prôtigúcsanya ednoglaszno privolili. Vszepovszéd sze náidejo pleve — tü sze je tüdi naisao eden táksi zablodjeni, mõtne pámeti nevernik, steromi në trbë cërkví, në dühovnika, steri szamo szpáko rédi. — Satan sze poszkrbí, naj vszepovszédik dobí szebi verníke, kim në trbë tó, ka je szvéto, kí kòkol szëjajo med csízto szemen, satan gori posztávi pri híži bóžoj szvojo nevidno kapëlo, vu steroj sze gájijo etaksi hüdi dühovje, steri zasztávlajo, davíjo to dobro i zvelicsitelno. Ka je té cslovek në vrëden imëna lütaranszkoga sze vídi z-toga, kak sze nyemi ócsiveszno na ócsi vrgli, ka je za szvojo sztáro betëžno mater lütaránom i szebi na spot, pri kath. cërkví dao meso delati, za stero je 60 dinárov plácsao. — *Pítam jeli je táksi cslovek vrëli vu szvojoj pámeti?*

Tiszto nyemi je në bilô predrágo! No ali vë je tüdi dôbo od tí razmeti, ka nyemi je hodilo. Vö szo nyemi povedali, ka do nájráj, csi od nyih odíde, sztroske nyemi plácsajo — nyim vrële verníke i në etakse szmecsene bojdikaj szmëjte trbej.

K-cërkví zídanyi sze násztopuo krepko k-coj priprávlajo té gmajnarje, za fundament szo 'ze kamen navozili, letosz bijejo cigel, 50.000 ga je 'ze vdárjeno i szühi v-hüto szkladjeni, té de i v-etom leti zežgáni, — 50000 ga escse name-nijo vdaríti i szühoga v-szembo szklászti i na szprotolëtje vözëžgati. Fartek Ferenc hvále vrëden inspektor szo dáli za cigel meszto i zemlô k-senki. Z-recsjöv k-coj priprávlajo vsze, kak nigda Dávid král k-Jeružálemszke cërkví zídanyi. — Imenüvani vrëli inspektor szo za meszto cërkví i farofa pôdrügi plüg fundusa aldüvati gmajni v-jáko lépom meszti, steri je zdá med

bratmi vrëden 100.000 korôn i eden drügi pá pô plüga, tak da v-ednom faláti dvá plüga fundusa de mëla zdá 'ze gmajna v-nájjaksem meszti vu vëszí, steroga je szam Bóg za cërkev sztvôro — odkud de cërkev lépó vövidënye kázala. Té fundus je zdá z-szadovenim drevjem zaszdajena prvi klász koselina — jáko lépí presztor zide 'znyega za cërkev, za plac, künyszki ogradcsek i escse osztáne za szadovnyák i koselino, z-steroga de dühovnik lehko edno kravo krmo.

Tak sze szkrbí goszp. Bóg za szv. mater cërkev, zbüdi vrële düse, kí áldove prinásajo na oltár nyegov, — tak szo csinili v-indasznyem vrëmeni pobožni verníci, nasi ócsëje tüdi. Jeli bi mogao jaksi áldov položiti na obcsinszivo stoj i szebi i odvëtki szvojemi sztalnësi szpômenek szpraviti, kak teva dvá vrëлива gmajnara? Cëla gmajna je z-veszëlov düsov i z-zahválnosztjov vzëla tó na znánye — ali Satan je i tü në müdio szvoje mreže metati po odzgora 'ze naprë szkázanom blodëcsëga mõža hüdom dühi. Sënkani, ponüdjëni velki áldov sze nyemi je në vido. Doszta je vecs niscse në dao na nyegov gucs. Z-blodjenim cslovekom je në vrëdno v-gucs sztánoti, „pëszkolajanye sze necsüje vu nébo“. Dokoncsano je, ka sze té dár, kak nájprve prëk na gmajno má szpëlati i potom pride gucs, od zidanya. Goszpon inspektor szo v-prijaznívom, szrdce obhodnom lépom govorënyi büdili gmajnare navküpdržánye, na prerazmënye, ár pred velikim delom sztojijo, stero do li z-ednim dühom mogócsi doprineszti, vu Bóžo pomócs je porácsajócsi. Pri toj prlíki szmó znôva szvedocsaszto dôbili, ka szo nas agiliski mládi inspektor nameszti mõž pri szvojem teskom pozványi. Gmajnarje szo szrdcsno zahválii goszp. inspektori za prijazníve recsi i trüd ino goszp. Sinyôri i proszili szo je, naj je vecskrát poglédnejo, z-steroga szí oni tróšt, k-deli náigib i vödržánye zajímlejo. Eti redôv pizátel je goripôzvao gmajnare na evangelicsanszki csaszopšszov podpëranye, k-steromi szo té vrëli gmajnare do etimao tüdi veliko vrëloszt prikázüvati. Gyüls szo goszp. Sinyôr vu Bóžem imëni záprli, gmajnarje szo vu düsi ponovleni, vu veri pokrepleni odhájali k-dómi szvojemi . . . Vu vucsitela presztori nasz je 'ze csakao lukuluski obed z-goszp. vucsitela dobrovolnoszti, steroga szmo med veszëlim zgovárjanyem 'zmáhno potrosili, mláda goszpá skolnikojca szo vöpokázali, ka në szamo k-decé vcse-nyë, nego i kühanya mestrijo tüdi prav razmíjo.

Po poldnévi ob pétoj vóri szmo na automobil szeli i nad Zgornjolandavo sze pelajöcs, szmo hitro domô v-Szoboto pridrdrali. Domô idöcs je 'ze në sô de'zd'z.

Doli szem szpizao pôleg moje mogöcsnosztí tekáj toga gyülesä, steri je na evangelicsansztva 'zitek z-isztinom szpömenka vrêden i pëldo má szlüziti tak tim vcagajöcsim, kak tim krepke vere vernikom i pobüdjäva je na vrêloszt, na äldovnoszt i vödrzänye szv. vere szvoje evangelicsanszke. Meni z-isztinom nepozäblena osztäne tä pôt i nezgovorno zahvädnoszt obcsütim proti sinyörszkomi goszp. inspektori, ka szo mi priliko ponüdili tô näsztadnoszt v'zivatí.

FLISZÁR JÁNOS
vp. vucsitel.

Sinyorije szpráviscse.

20.) Pri 11. punktumi prem. leta sinyorije szpráviscsa napísznika sinyör z'zalivanyem navêdanye dájö, ka sze je osznovänye vu püspeklijo za volo zadrgävanya kultusz minisztra escse itak në moglo zgoditi.

Z'zalivanyem sze naznänye vzeme.

21.) Pri 12. punktumi prem. leta sinyorije szpráviscsa napísznika sinyör navêdanye dájö, ka szo nase rázlocsne to'zbe në vrêdszprávlene, tëm vise nájnovêse je kultuszminiszter notriproszo nase verénävucsne knige i szkázanye, keiko stole pobéramo za rázlocsne funkcije.

Szpráviscse z'zalivanyem zvê, ka szo nase to'zbe në poszlühnyenc, protestëra proti tomí, kâ bi nase verénävucsne knige dopüsztki dr'záve bilé podvrzëne, ár szkrb za verénävucsne knige je cërkevne oblászti lasztíven jus.

22.) Pri 14. punktumi isztoga napísznika, pôleg steroga sze pröti právi, zakâ nücamo od szvetszke oblászti nedopüsztsene verénävucsne knige

sinyorija ponövi szvoje szkoncsanye prem. leta.

23.) Pri 15. punktumi isztoga napísznika sinyör navêdanye dájö, ka sze je vu preiszkávi pröti püconszkoj gmáni nika në zgödilo.

Na znänye szlüzí.

24.) Gori sze precsté isztiga napísznika 16. punktum, vu sterom hodoski kántor, gledöcs na premenyene razmere, szvojea pozvánoga lísztä vrêdnoszt pomensávajöcsëga kontrakta revizijo proszijo. Z-tëm navküp sinyorije inspektor porácsajö, naj sze dá povelënye gmänam, gde sztäre nominálne vrêdnosztí gotove pëneze vdäblajö dühovnik, ali kántor i tak 'ze od zacsëtka bojne véksi kvár vadlújejo. da sze nyim té dohotek gotovi pënez k-vezdäsnyim valutärnim razmeram primerno poravna.

Da sinyorije szpráviscse szkoncsa vu dugoványi pozváni lísztov, ár je od gmän vöposztávlene pozváne lísztë cërkevna oblászt szankcionírala, ár szo gmäne zláte valute pozváni líszt posztavile vö, cërkevna oblászt je tákse kvalítete pozváni líszt potrdíla i vszaki cërkevni szlüzbenik je táksi pozváni líszt vzeo prêk, cërkevna oblászt za szvoje dü'znoszt szpozna, da pozvánim lísztom valánoszt szprávi; záto prêkracsúnanya klücs ëto pôt za 10 dinárov vzeme i zavéze gmäne. da na meszto edne sztäre koröne 10 dinárov plácsajö szvojim csesztníkom. Stolo pa ëtak zravna: krszt 10 din., zdävanye 20 din., szprévod 50 din. szvedöcsansztvo z-matrik 20 din., drü'zinszki líszt 40 din. Za nájpravnése vídi sinyorije szpráviscse, csi gotovi pënez prêkracsúnanya klücs, doticsno stolo sinyorije racsunszki sztolec pôleg valute létno vönaprávi

25.) Gori sze precsté Darvas Aladára, sinyorije kontrola racsunszko naznanenye od prêkmurszki evang. gmän 1922. i 1923. leta racsúnov, pôleg steroga je në poszlála notri 1923. leta racsúne Gor. Szlávecska, 1922. i 1923. leta racsúne Gor. Petrovszka gmána. Právocsaszno notriposzláni gmänszki racsuni szo vszi za dobro szpoznani.

Na gmänszke racsúne je koncno odobrenyé dáno.

G. Szlávecsko i G. Petrovszko gmâno pa goripozové szpráviscse, da szvoje racsúne do t. l. szept. mészeca szlédnyega notridájo. Za navkúpnoszti volo sze gmâne goripozovéjo, da szvoje racsúne potom toga vu dináraj pelajo.

26. Z-tém navkúp racsunszki sztolec porácsa, naj zavéze sinyoríja Kercsmár Sándora, bivsega G. Petrovszkoga gmân. Kurátora, na povrnenýe od odaje cerkveni szedeliscs kazécsega racsunszkoga zmenkanya.

Sinyoríja zavéze Kercsmár Sándora, da kazécse zmenkanye, pod bremenom drúgi poszledíc, vu gaszo Gor. Petovszke gmâne notriplácsa

Szpráviscse znôvics opomína vsze gmâne, da z-szvojimi pênezi verno obravnávajo; pênezi sze nigdár neszmego pri pênezniki držati, nego sze morejo ali v-nagíba-jócso vrédnoszt položití, ali vu gmânszko lado, ka je na tekôcsa vödávanya potrêbno, ali pa vu vöoznamênýeno banko.

27. Z-isztim naznanenýem navkúp zvê sinyoríja, ka je G. Szlávecska gmâna dobila 1½ plüg zemlé od szvojega inspektora Fartek Ferenca i escse od nikákoga je tüdi dobila ½ plüga.

Sinyoríja goripozové Gor. Szlávecsko gmâno, da dobleno negí-bajócso vrédnoszt nemúdnó prêk szpíszati dá na lasztno imé i tak od darüvanya, kak od szpunenýá prêkpíszanya uradno naznanenýe posle notri k-sinyorszkomí uradi.

28. Pri 20. punktumi prem. leta sinyoríje szpráviscsa napísznika sinyôr navédanye dájo, ka je v-Domanysovcí nê melo nászlhaja, da bi sze vu pítanyí dühovnika naturálnoga dohodka odküplenya glihinge revizia po mírnoj pôti prêkszprávilla.

Sinyoríja vöposle v Domanysovcé sinyôra i sinyoríje inspektora, da sze tam réd napíavi. Csi bi mírna glihinga nej bila mogôcsa, té ali na podlági pozvánoga

líszta, ali pá na podlági valorizácie pogodbne sume po ekszekutívnoj pôti sze more zagvüsati dühovnika dohotek.

(Nadaljávanye príde.)

Pred dverami sztojim i trüplem.

Drági evangelicsanszki bratje!

Nasa mála i szlaba D. Lendavszka evang. fara sze k velkomi deli pribávla. Törem scsé dati zidati i zvon szpravití na Bo'zo, na Krisztusovo díko. Malo nász je szlabi i szirmácke szmo pri pênezaj. ali nasa düsa i szrdcé je puno z lübéznosztjov proti Bôgi i proti Krisztusi. Záto sze v szvojoi materiálnoj szlaboszti k-Vam obrnémo, k szvojim drágim evangelicsanszkim bratom i szesztram, steri szte bole prémocni, kak mí, ká bi nam pri tom velikom deli na pomôas bíli. Za máli csasz vöposlemo szvoje naberáce v Goricsanszke i v vsze evangeli-csanszke fare i vesznice, szprimte je z lübéznosztjov, steri do v Krisztusovom iméni sli k Vam i pobérali do dáre na nas törem i na zvon.

Pred dverami sztojim i trüplem (Ozn. 3. 20.) V Jezusa iméni sztojímó pred Vami i pro-szimo Vasz, bôdite nam na pomôcs. Vera brezi dél je mrtva. (Jak. 2. 26.) Stó senk dá, on lübézen iscse i z-sztém dobrôto, blagoszlov szprávi szebí. Koga lübiamo, koga dobrôta nász na zahválnoszt opomína. koga môcs je nam v lagovom vrémeni na pomôcs, tisztomí mí vszig-dár podló'zni moremo bídti i iszkati moremo tiszte potí, po steri hodécsi zadobímó nyegovo dobrôto i lübézen. Csi te nam pomágali sz-tem nebudete szamo nász podpérali, nego Krisztusov Bo'zi ország te tüdi naprê pomágali, záto ne budete szamo od nász dôbili zahválnoszt, nego nas jedíni Bôg tüdi blagoszlovi Vasa dela, nas Zvelicsitel Vasz pa gorizdigne z práha, na szvoje szrdcé Vasz obíne, ár szte z nami dobro csiníli. Z-lübézni z-csisztoga szrdcá dáni senk je pred Bôgom tüdj prijéten, z-tem pokázete Ví szvojo lübézen, szvojo vernoszt proti Krisztusi i proti blíznyim szvojim. Darüjte na té nas cíl, kak szte mogôcsi, pokázite, ká escse 'zívè v Vasem szrdci krscsanszka, evangelicsanszka düsa i vrê-lost. Düso trbê dati Bôgi, stera lübi pravico,

Bôg szrdcé zselê, stero je puno z lûbéznosztjov. Bratje i szesztre szmo szi po Krisztusi, zâto nam pa pomagajte, âr dvakrat dâ on, ki hitro dâ. Blâjzeni bodete, csi nam dâte z csisztoga szrdcâ. Jezus je tûdi dao szvojo dobrôto i lûbézen vszâkomi csloveki, dao je pa z csisztoga szrdcâ i zszlobodne vôle. Odprite szvoje szrdcé pred nasov prosnyov, ne proszimo Vasz doszta. kelko sto premore. Cil toga nasega dela je prevecs potrêben. Sto lûbi szvojo cêrkev, sto lûbi Bogâ i Krisztusa, sto rad dâ szvojoj cêrkvi, mîszlim, da nâjde pâr dinârov tûdi na nas cil. Proszimo tûdi v Ameriki prebijaôcse nase evangelicsanszke brate i szesztre, naj nam oni tûdi kaj vkûp poberêjo i naj nam poslejo na té cio.

Csi odprête szvoje szrdcé pred nasov prosnyov, tak je odprête pred Krisztusom. V nevarnoszti je dneszden evangelicsanszka cêrkev, v nevarnoszti je celô od znotresnyi protivnikov. Csi gori scsêmo drâzati szvojo evangelicsanszko szvêto mater cêrkev, tak bojmo eden drûgomi na pomôcs, vszi vkûper moremo delati prôti tem protivnikom, steri vnicsiti scsêjo nas csiszti verszki i jâkosztni (morâlni) 'zitek. Csi vîdimo nase brate i szesztre, ka trpijo, kak veliko bremen noszijo, pomagajmo nyim. Mî vêkse veszeljê i radoszt ne moremo szpraviti Bôgi, kak csi eden na drûgoga tak glêdamo, kak nyegova deca. Naj bode nas voditel v nasem zemelszkom 'zivlênyi Pavel apostola rêcs: Oblêcsimo gori lûbézen. Naj bode blagosztovlena ona rôka, stera notri zvêze tiszto rano, stero je nemârnoszti ro'zjê vdarilo na têli na sê cêrkvi! Csi blâjzeno prîsesztnoszt csêmo, tak pobogsâmo szvoj verszki 'zitek, trûdmo sze i aldûjmo, naj bode evangelicsanszka szvêta mati cêrkev v tiszto dûhi, kak nam jo je Krisztus posztavo.

Krsztsansztva prvi fundament i vogleni kamen je lûbézen. Ona lûbézen, stero je Jezus ino nyegovi vucseniki nazvescsâvali. V-tom szpoznajo vszi, da szte moji vucsenicke, csi lûbézen mâte eden k drûgomi. Lûbte zâto nâsz, nase evangelicsanszke cêrkvi nâjszlabêse dête v Prêkmurji i pomagâte nam, podpêrâte nâsz, kak szte mogôcsi! Âr nasa mâla fara nescse zaszpati, gori sze scsê drâzati. Sztojî i sztâla bo, kak edna mocsîna i drâzâla bo Krisztusovo zâsztavo tam, kdê na okolicî nega vecs nasi gmân. Nasa zâsztava visziko plahocse i nasi gmânarje tûdi nigdâr nezatajijo evangelicsanszko vero, kaksi stêcs vere protivnik

prîde. Csi mo vszi vkûp drâzali i lûbili sze i po Krisztusovi potâj hodili, te lêko szpopevamo nase evangelicsanszko himno: »Trdi grâd je nas Bôg zmo'zni . . .«

Blagosztovleni je on cslovek, ki sze szmilûje nad szîromâkom!

Z-Krisztusovov lûbéznosztjov Vasz pozdrâvla Dolnja Lendavszka evang. gmajna.

Râzlocsni mâlî glâszi.

Nôvi gmânszki inspektor. V Morâvci szo 13.- toga julia nôvoga inspektora, g. Siftâr Gézo národnoga poszlancâ, vu szvojo nôvo csêsztpotrâdjâvali. Pred poldnévom ob 1/2 10-toj vôri je bo'za szlû'zba bîla drâzana vu cêrkvi od Hima Sándor dûhovnika, kí szo gûcsali k-g. inspektori genlîvo (pôleg rêcsi I. Kor. XII. 4.—7.): potom szo nôvi inspektor naprêpiszâno prîszego deli djâli pred cêlov gmânov. Zdaj szo Siftâr Géza szvoj lêpi program k dûsiszégajôcs naprêdâli, govorili szo od toga, kâ szo sze do etîmao 'ze tûdi trûdîli na tom, naj nasi intereszi pri merodânom minisztri poznani bodo, tak na Deacskîdom 'ze mâjo obecsanye na vêkso podporo. Gmâna je veszelêcs vzêla nyihov govor na znânye. Opol-dne je na csêsztpotrâdjâni inspektora szvekli obed bio pri glâvnom kurâtori, g. Kûhâr Józsefi v Tesanovci, na steroga szo pozvâni bîli zvîn imenîvanoga inspektora: Hima Sándor dûhovnik, Hâri Leopold ev. theolog, Paulik János ev. kântorvucsitel, Lipics Ferenc, mlajsi Kûhâr Stevan. Kûhâr szvekli obed dobro kûnyo i peovnico hvâli. Po poldnévi ob 2. ma vôroma szo notridâne ponûdbe na zidanye torma goriodprête bilê. Notridâni ponûdb je bilô 10. Med tej 4 na cêlo delo torma zidanya, 6 pa na falate. Notridâne ponûdbe szo pod vodsztvom nôvoga inspektora oszojene bilê. Zidanye torma je zadâbo g. Mayer János sztavbeni podjetnik v Murski Soboti za 250.000 dinârov. Zvîn nyega szo notridâli ponûdbe na cêlo delo: Sztavbeno podjetje Acceto in Drugovî dru'zbe z. o. z. Maribor, Stefan Meszarics M. Sobota, Anton Jandl Ljutomer. Na cigeo lifranye „Nemšavska opekarna József in Stevan Kûhâr.“

Drâzavna realna gimnazija v M. Soboti, izpiti in vpisovanje: 25. avgusta razredni (ponavljalni) izpiti za IV. razr. ob 8. uri; 26. avg. ni'zji

tečajni izpit; izpiti privatistov ob 8. uri; 27. avg. razredni (ponavljalni) izpiti za ostale razrede ob 8. uri; 28. avg. sprejemni izpiti za učence II.-VI. razr. ob 8. uri; 30. avg. sprejemni izpit za nove učence I. razreda ob 9. uri; 1. sept. vpisovanje bivših učencev I.-VI. razr. ob 8. uri; 2. sept. služba Božja ob 8^{1/2} uri; 3. sept. pričetek rednega šolskega pouka ob 8 uri. Kdor zamudi rok, izgubi pravico do izpita. Prošnje za razredne (ponavljalne) izpite, kolekovane s 5 Din., se morajo vložiti pri ravnateljstvu do 20. avg. t. l.; za rešitev treba priložiti prošnji za vsak predmet po en kolek za 10 Din. RAVNATELJSTVO.

Zapotrebno dr'zimo 'ze zdá gori pozvati postúvani cstítelov trstcov i mestrov pazko na 1925-to leto znóva vódní „Evang. kalendari“, steri za krátki csasz pod stámp príde, da gledécsi na szvoji trstcv podigávanje i rasúrjávanye, té prilike nezamúdíjo i v-nyem sze z-naznanyúvanym z-poznati dájo. Szam próti szvojoj dobrobodócsnoszti pregresi, kí etakso ponújajócsopríliko zamúdí. Reklám je vszígár na haszek trstcti i mestri. Evang. kalendari je nájbole razsúrjeni i prijetnési stamp v-Prékmurji. Po nyem sze nájbole razsúri kaksestécs naznanyúvanje med vesznícskimi sztancsarmi, náimre zatoga volo, ka sze naprisesztno leto vu 5000 eksemplári naméni vódati. Proszimo záto tak vesznícske, kak szobotske trstcti i mestre, da nasz z-szvojom naznanyúvanym pocsesztijo i podpérajó, témbóle, ár né szebicsni, nego obcsinszki dobrotívni cíl szlú'zimo. Naznanyúvanya cěna de od prvěse dosztabole ponizána, ár trstva bó'znej ídejo. Cstítelje pa dobíjo pá v-tom kalendariji szrdce obeszeljávájócsa lépa návucsna cstenjá. Z-postúvanym Reditelsztvo.

Evangelicsanszki nas Deacski dom sze z-solszkim leta zacsétkom szeptembra, vu Bo'zem iméni odpré. Isztina, ka zdá vu zacsétki vu máloj meri i bogme z-nasov szlabov mocsjóv, po szírmaskom. Mí evangelicsanje nemamo viziki bogáti patrónusov, na stere bi sze naszlanyali. Vsze nasa szpráviscsa z-szvoje mócsi, z-vere lúbéznoszti áldovov dr'zimo gori. Tó je nasa krepka i sztálna mocsína, nas „Trdi grád“, vúpanye

vu szebi i prísesztnoszti. Katholicsanszki nasi bratje, gda szo sze ogvüsali, ka szí mí szapo po-primamo i zácsamo szí odúhávati — szo nász hitro prehititi sze popascsili. Nyím vsze lé'zě ide, — sztrószijo drěvo i zrěli szád nyím csrcsi vu prgiscso. Doj szo kúpili za velko cěno Novák Jánosa villo za kath. deacski dom, tak zváno: *Martiniscse*, kúpili szo k-coj za drágo sumo fundus, na sterom do zídati dáli kloster, v-steroga baráte priszeliyo, dvá szta 'ze tü ... Né szmo nyím nevoscscéni! Bóg nasz vari! Póleg prémocsni ti szírmaskési túdi morejo tá 'zivetí. Naj hodíjo oni po szvojoj gladkoj póti, mí mo po szvojoj braszklavoj hodíli. Kak pri vszáksem dugování, tak i pri etom túdi, sálí szpřevědní lúdje náidejo kadencio. V-ednoj csupori lúdi szí od teva dvá deacska dōma zgucsávájó lúdje i edem marko ménsajócs právi na ev. máli dom, ka te z-tém málim? bógse bi bílō, csi bi eden bío pod barátov ravnanym. Na stero eden mórcsar (evangelicsánec) hitro odgovorí: Vě je tak eden, evangelicsanszki je: Luther, katholicsanszki pa: Márton, vkúp: *Luther Márton!* Cěla csupora sze je szmejála na té zrěli odgovor, szamo je marko brodo v-mótnoj szvojoj glávi, prekřízavsi sze: *Luther Márton!*? Marti—niscse?! ... niscse ...?

Gosp. Dr. Jó'zef Muster Krí'zevszki kró'zni doktor i zóbivrács szo sze v-Szoboto priszelili v-Jericsa hrame, Zvézna vilica pod 222. numero, Módní Salon, gori na stoki. Lúdnoga doktora vu nōvom meszti pozdrávlamo.

Zvonóvje nazáj prihájajo. Brezovszki nasi verebratje szo szí túdi nazáj szpravili dvá zvoná, steriva szta v-Maribori zlejáníva ino szta 385 kg. 'zmetniva; 70 kg. 'zmetnėsiva. líki szta prvėsiva, vu bojnszkom ogní raztopleníva, bílá. Kostata 31,000 din., zvún té sume je escse na poprávlanje zvoníka víse 1000 dinárov vóplácsano. I ka je glávno, tō preveliko sumo szo Brezovszki verníki z-cěla z-szvoje lasztne 'zebke plácsali vō! Né szo proszili nindri, nítí szo né vzéli od níkoga nítí edne pare pomócsi! Dosztójno szo lehko za toga volo prestímáni na szvojo ocšiv-szno mócs! Zvoná szta júliusa 13. med velíkov radosztjov pripelaníva domō z-Radeína. Tíma próti dōmí sze priblízávájócsima zvonoma szo sze na tom jáko vugodnom szvétesnyem dnėví cěle obcsíne máli i velíki próti pascsili notri do Csernelavec. Próti nyím je masėralo túdi vu toj obcsíni zdá osznovlenoga ogengaszílnoga dr'ztva 28 lépi levantov vu szvojoj nōvoj přécímboj

obléki, pod vodsztvom Siftár Franca, lehko prá-vimo, na tó sztvorjenoga daliátnoga zapovedníka. Pri szrécsanyi z-tema 'zelno csákanima gosztoma szo obcsine cvetécse korine, vrle devojke, nyidva 'zivimi i napravlenimi korinami vész obinole. Potom sze je hód mūdno gíbao prèk po Cserne-lavci, Vescsici, Polani ino Predanovci, ár szo ga vedno radoszti pune vno'zine zasztávlale, pozdrá-vale, z-lübézni znamenym pogôsztile. Celô szrd-csen je bio szprejem v-Predanovci. Tü szo za vsze dobro, lêpo ino isztinszko gorécsi Vljaj Fe-renc gosztílnicsár pri sôli küncsna vráta dáli goripôsztlaviti i z-genlivim govorom prijali gori tá pridôcsi hód, potom szo ogengaszilce i obcsinszke presbitere vu szvojoj krcsmi z-lübéznoszti'ov zgosztíli. 'Ze sze je mrák presztéao na zemlô, gda szta zvoná pri rihtarovoj hi'zi na do câtni pocsinek polo'zeníva. Nikso tájnoszt neovádimo, csi povêmo, ka je na drúgi dén, kak je malo roszió i tak cât bio, 'ze vözprohani glász nõviva zvoná, i vszakomi sze je dopadno. Nemirovno priprávlanye sze je zacsnolo zdá na prisésztne nedele obcsinszki veliki szvétek. Vszaka hí'za, familia je mela lasztno i obcsinszko szkrb. Mla-dézen je escse gorponúcala pár vecsérov i trüda-nepoznajôcs prihájala v Püconce, gde sze je k-poszvetsüvanya príliki pri Osváth Sándor fárnomi kántori lêpe korále navcsíla vecsglászno popevati. Brezovszki verníkov z-szrdcá zhájajôcs zduhá-vanye je oblákov Ravnítel poszlühno. Prevecs lêpi dén je darúvao jul. 20. Nê nam je potrebno poszebnó naglászati, ka je k-blezketanyi szuncsni trákov priszpodoben bio obráz cêle szvetécse ob-csine. Z-vsza koga lica sze radoszt szvéti. Küncsna vráta z-mílimi govorami, krotkimi korinami po obcsini i z-lêpim oltárom pri zvoníki vsze tó radoszt nazvesztsávajo ino podigávajo. Ka pa escse ona vno'zina lüdsztva, kelko ji je sztano-vito tü drúgopôt nigdár nê bilo vküper! Sztrü-kovszka banda sze je tü tüdi nê vtajíla z-szvojem lêpim igranyem i szprevájanyem popevanya ko-rálov. Ogengaszilno drústvo je dr'zalo gori réd i prihájjajôcs sanyôra i domácséga dühovnika na konci obcsine ôszvetno goriprijálo, po szvojem zapovedníki szrdcsno pozdravilo, na stero szo Luthár dühovnik zahválísvi lêpi szprejem, med drúgim po szledécsem odgôvoríli: vészeli me, ka sze dnesz vu etoj obcsini dvôje lêpo znamenye posztávi pred nász. Edno je, ka sze je vu etoj obcsini osznôvilo ogengaszilno drúztvo; drúgo je zvonôv nazáj szprávlanye i poszvetsüvanye dnesz.

Pri onom obcsine môcs büdf na goriszpoznanýe vküprdzánya i vküpdelanya. Pri etom cêla ob-csina od pozdignýene miszli gnána sze je bojúvala vu toj pobo'znoj szkrbnoszti, gde i ka má eden-drúgi vcsíniti za nazáj szprávlanye zvonôv, za polepsanye denésnyega szvétká. Z-obôjega zna-ménýa jasz vészélo trôstanye zajímlem. Od ogen-gaszilnoga drústva csákam obcsine materiálni du-govány okrepítev, od zvonôv dela pa verníkov düseвно obogaténye. Potrebno i pravilno je zdrü-zenýe za materiálni dobrin volo; ali nê menyé je nameszti i nászhajno na zagvüsanye i pozdi-gávanye düsevní vrédnoszt potrebno pomôcs szí szpraviti. I vi szte szí szpravili zvoné, ná te glász vasz prôti Bôgi pozdigáva, ná tej szlú'ba vasi dús potrebsin zadovolenye odpráva. Gvüsen szem záto, ka csi zide zvonôv pogübelnoszti glász, podlôzni bodete tak nyemi, kak vasim zapoved-níkom i nemūdno te sze pascsili, na pomôcs! Bôg Vasz 'zívi! — Pri poszvetsávanyi zvoná szo Kováts Stevan sinyor pôleg rêcsi I. Tim. 2, 1—8.; Luthár Ádám dühovnik pa pôleg Máté 7, 8. pred-gali; Janzsa Vilma i Pozvék Vilma szte dekla-málívale, obcsinszki khorus je pod vodsztvom Osváth Sándor kántora lêpo popévao. Vszaka düsa je z-lêpim szpomínom i z-dobríim csütenyem odhájala v-szvoj zemelszki dom, odkud jo zvoná glász naj szprevodi ednôk vu nebeszki vecsem dom!

Zárok. Siftár Mihály v Sztrukovci, Bo-donszke fare vrédnoga kurátora, lêpo i sôlano csér, Irmo, stera sze je tak na Küzmitsa ôszvetki i pri Sztrükovszki zvonáj poszvetsüvanyi z-szvojem pravdobrim deklamálívanýem, kak 'ze pri nisterni prílikaj z-szvojoj dobroznánoszti'ov kühanya vrlo notripokázala, szo szí aug. 14. zarôcsíli Kuzmits Kálmán puconszki gosztílnicsár. Z-isztinskim szrdcom gratulêramo nyima! — Eti kviteramo z-velikim prestimanyem i zahválnosztí'ov, ká szo na isztom ôszvetki nazôcsi bodôcsi na porácsanye Siftár Mihály, Sztrukovszkoga vrêloga gosztílni-csára na »Diacski-dom« 140 din. darúvali. Siftár Mihály szo escse obecsali, ka na vszakom drü-'zinszkom ôszvetki dáre bodo pobérali na »Diacski dom«. Bôg ji blagoszlovi pri nyihovom plemenitom nakanényi i nyihove naszledníke!

Zahválnoszt onim darítelom, ki szo dobrovolno darúvali na Vanecske evang zvo-né. Darúvajôcsi iména: Siplics Lajos, Vanecsi 2 doll., Banko Ferenc, Szebeborci 2 doll., Lebar János, Dolina —.25 doll., Melin Ferenc i 'zena,

Vanecsi 1 doll., Banfi Gizela, Vanecsi 1 doll., Sostaréc Iván, Püconci 1 doll. Horváth József, Vuca-Gomila 1 doll., Persa István i 'zena, Brezovci —.50 doll., Vörös Károly i 'zena, Tesanovci —.25 doll., Mikola Anna, Vanecsi 5 doll., Tkaucs Teréz, Márkisevci 1 doll., Császár Kálmán i 'zena, Maránovci 1 doll., Leposa Mária, Petrovci —.50 doll., Kardos Lina, Petrovci —.25 doll., Varga Iván, Püconci 1 doll., Luthár József, Križevci 1 doll., Kercsmár József Vuca-Gomila —.25 doll., Kolossa Sándor, Dolina 1 doll., Kolossa Miklos, Püconci 2 doll., Szever Miklos, Püconci —.50 doll., Fartély István, Bokrecsi —.50 doll., Leposa János, Petrovci 1 doll., Bakán Ferenc, Szobota 1 doll., Bakán Vera, Szobota —.50 doll., Balkán Mária, Szobota —.50 doll., Bakán Lina, Szobota —.50 doll., Pintárics Mária, Martjanci —.50 doll., Bükvics Sándor, Lömerje —.50 doll., Bükvics István, Pužavci —.25 doll., Pécssek István, Krnci 1 doll., Rituper Kálmán, Bokrecsi 1 doll., Monek Márton Magyarlak 1 doll., Gönc Vendel, Hosszufalu 5 doll., Boldizár Fanni, Salamenci 1 doll., Rituper Lizi, Moscsanci —.50 doll., Melin Mihály, Bodonci —.50 doll., Benesics István, Szobota —.50 doll., Fartély Sándor, Bokrecsi 1 doll., Mőrec Lajos, Püconci 1 doll., Horváth József Bogojina 1 doll., Hasai Iván, Salamenci 1 doll., Mikola István Vanecsi 10 doll., Mikola Ferenc, Vanecsi 10 doll., Rozi Gosztanyi, Beth. Pa. 2.72 dollárov. *Vszevkūper 65.25 dollárov.* Tő vőzaneszé na Jugoszlávszke pezeze 5000 Dinárov. Podpiszaniva z-szrdcá zhájajōcso zahválnošt povēva po etoj pōli vszēm odzgorā imenūvanim darūvníkom, ki szo bilí prijaznivi darūvati za té lēpi cīl. Nā nyim Bōg povrnē nyihovo dobrotivnošt!

MIKOLA ISTVÁN MIKOLA FERENC.

Szamovolni dári na razsírjávanye i goridr'zánye „Düsevnoğa līsztā. Vljaj Ferenc goszt. Lemerje 10 din., Külits Stevan Sztgotihárd 10 din., Kercsmár Peter Pužavci 10 din., Bánfi Stevan Salamonci 2 din., Keréc Rudolf Otovci 5 dinárov. — *Dári na „Diacski-dom“ v Püconszkoj fari:* Kūronya Stevan Strigova 5 din., Kūhár Károly Puconci 15 din., Horváth Sándor Dolina 20 din., Rumits József sztar. Marávci 30 din., Rumits József ml. Marávci 30 din., Kūhár Kálmán Puconci 10 din., Benko Lajos Brezovci 20 din., Kolossa Iván Moscsanci 50 din., Kocén Ferenc Predanovci 10 din., Kolossa János Moscsanci 20 din., Fliszár

Lajos Brezovci 20 din., Leposa Stevan Nemsavci 25 din., Kūhár Stevan goszt. Markisavci 50 din., Mikola Ferenc D. Lendava 10 din., Szabados János Pecsarovci 20 din. — Radi bi 'nadaljávati! Szrdcsna hvála!

Nōvi solszki nadzorniki. Doszedányi prēkmurszki solszki nadzornik szo prēkdjāni za Ljutomerszki okraj. Na nyihovo meszto szo imenūvani za Murszko Szoboto: Leon Capuder solszki upravitelj v Melincih; za Dolno Lendavo: Franc Golob, solszki upravitelj v D. Lendavi.

Nōvi nas evangelicsanszki dūhovnik v-Ameriki. Kak szmo z-radosztjov zvedili, Szmodis Stevan, steri szo sze pred vecs lētmi z-nase krajine odszelili v-Ameriko, szo z-velikov pascslivosztjov dokoncsali szvoje teologusko vcsenyé i juniusa 1. szo prēkvzēli pasztērsztvo Perth-Amboyszke gmāne, na stero szo do tega mao prēk 9 lēt Szabó Sándor Brunswickszki dūhovnik noszili verno szkrb. Pert Amboyszke gmāne kotrige szo szkoron vsze nase krajine rojāki. Szmodis Stevan dūhovnik szo bilí eden med prvimi v-Ameriki, steri szo szi zrendelūvati nas līszt ino kalendari, pa nē szo szamo obeccali, nego defakto tūdi szpravili nase mi līsztī vecs naprēplacsníkov. Mocno sze vūpamo, kâ potom toga, gda 'ze vszo szvojo dela mōcs na dūsevno pasztērsztvo verníkov bodo obracsali, do nas līszt tūdi escse bole vrēlo razsírjávati. Naj jī szprevāja vu nyihovom szvétom pozvānyi ino deli Goszpodnoga Bogā obilen blagoszlov!

Posta.

Rev. Alex Szabo Brunszvick. Hálásan köszönöm szives sorait és nagyértékű beigért támogatását. Nagyon elszomorító, hogy épen a mi hiveink kötnék a egyes házasságoknál a gyermekek vallására nézve egyházunk hátrányára egyezséget és így a mi tiszta evangéliumi hitünket kiszebbítik és a konfirmáció alkalmával letett fogadalmukat megszegik. Meleg üdvözlét!